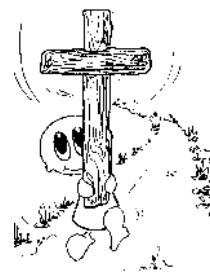

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2016. szept. 25-okt. 2.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI (Évközi 26., Szentírás vasárnapja)

1./ Október 1-én, szombaton a **TÉLI MISEREND** lép életbe és tart április 30-áig. Szombattól az esti szentmisék már 18 órakor kezdődnek, vasárnap délelőttönként 9 órakor pedig újra lesz egy rövid, kb. 40 perces diákmise.

2./ Szombat este $\frac{3}{4}$ 6-tól rövid orgonazenés áhítat lesz, majd az esti 18 órai szentmise után kb. $\frac{1}{2}$ 7-kor végezzük az első ünnepélyes szentolvasót és litániát a Szűzanya tiszteletére. Az októberi ájtatosságokat –hétfő kivételével– vasárnap reggel $\frac{1}{2}$ 8-kor, köznapokon pedig a szentmisék után végezzük.

3./ **Jövő vasárnap** egy nemzetünk sorsát meghatározó, pártok fölött álló ügyben kérdeznek minket. Mindnyájunk közös érdeke, hogy elmenjünk -és a még bizonytalanokat is buzdítsuk- a szavazásra: **mondjunk NEMet az idegenek kvóták szerinti betelepítésére!**

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 19 h G A Krusek-család +tagjai **É**

ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP: SZENTÍRÁS ÜNNEPE; szeptember 25.

8 h G +Ludányi Kálmán főplébános (22. évf.) **É**

9 h G György Ádám, Pál Blanka és Szentgyörgyi Dóra keresztelője **CS**

10 h G Ad int. ord.; +János édesapa **É**

Kedd 19 h +Szűcs Istvánné Anna édesanya OB. (9-én temettük) **É**

Szerda 7 h **CS**

Csütörtök 19 h Hálaadás (54. házassági évf.-n) **É**

Péntek 7 h **CS**

Szombat 18 h! A Mózer-, a Ruzstem- és a Tóth-család élő tagjai **É**

kb. 18.30 h **Szentolvasó-ájtatosság és litánia** **É**

ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP: őrangyalok; október 2.

7.30 h G Szentolvasó-ájtatosság **É**

8 h M +Marianna feleség (5. évf.) **É**

9 h G +Bójás László (31. évf.) **É**

10 h Zs A Hajcsák- és a Rátkai-család élő és +tagjai; pro populo **É**

11 h G Puskás Áron keresztelője **CS**

ÁGOSTON BALÁZS: AZ IDEGEN NEM SZÉP 2.

Saját bőrünkön tapasztaltuk meg a bevándorlás pusztító hatását. Az általunk befogadott vagy olcsó, igénytelen munkaerőként betelepített, saját identitásuk megtartásában ráadásul támogatott idegenek hazánk területének kétharmadát szakították el. Trianon ugyanis –túl az oszmándulás okozta drámai népességvesztésen és a dualizmus idején kezdődött, az 1918-as, őszirózsás forradalomba torkolló szabadkőműves országrontáson- alapvetően idegen tömegek migrációjának következménye volt. Nem vigasztal a tény, hogy a szerbség bölcsője, Koszovó, hasonló körülmények (bevándorlásból eredő civilizációs konfliktusok) miatt szakadt el Szerbiától, afféle amerikai hídfőállást kialakítva a Balkánon. E régió drámai példáját adja a Szent István-i tézis tarthatatlanságának: többnyelvű és többszokású ország tragédiába fullad. A délszláv vérfürdő bebizonyította, hogy egymással ellentétes életérdekű kultúrák nem férnek meg egymással egy államban.

Az efféle szétbomlásnak Nyugat-Európában is tanúi lehetünk: a skótok, a katalánok és mások is a függetlenség útjait keresik, főleg, de nem kizárólag gazdasági okokból. Belgiumban a flamandok és a vallonok egyre kevésbé értik egymást. Jelképértékű az a 2001-ben 8 halottat követelő vonatkatasztrófa, melyben egy flamand és egy vallon vasutas egyszerűen nem értették egymást.

Ellenvetésként fölhozható a svábok és más német közösségek, a flamand, olasz, bolgár és még sok más egyéb telepések magyarországi befogadása és egészében sikeres beilleszkedése. Ez is mondandónkat erősíti. Ezek a miénkkel összefésülhető, alapjaiban azonos kultúrát és civilizációt hordozó jövevények voltak, akiknek nem okozott problémát a beilleszkedés, még folklorisztikus sajátosságaik megőrzése mellett sem. Ugyanakkor e közösségek jórészt magyarrá válva identitásváltáson mentek át, vagyis a magyar kultúra megmagyarosította őket.

Ugyanez, vagyis az eredeti identitás föladása és a miénkbe történő asszimilálódás áll a cigányság körében lévő számos jó példa hátterében. A beilleszkedés végső soron azt jelenti, hogy az idegen közösség vagy annak tagjai közösséget váltanak annak minden kulturális következményével. Két vagy több egymástól teljességgel eltérő, alapvető értékeiben, világlátásában, életérzésében szemben álló, összeférhetetlen civilizáció ugyanis a történelem során sohasem tudott békésen egymás mellett élni, még úgy sem, hogy uralkodóink időről időre –a politikai korrektségre mit sem adva- hatalmi szóval igyekeztek beilleszteni a cigányságot, mint sokaságot a mértékadó társadalmi rendbe. A feszültségek föloldása mindig is kizárólag egyik vagy másik civilizáció fölénybe kerülésével következett be, eredményezze bár a dominanciát akár a kulturális nagyság, akár a számbeli sokaság. A homogénnek ugyan nem tekinthető cigányság külső szemlélő által könnyen azonosítható sajátos különállása általánosságban évszázadok óta töretlen, vagyis nyilvánvaló, hogy az együttélés problémái végső soron a tömeges bevándorlásra vezethetők vissza akkor is, ha hat-hétszáz éves időtávról beszélünk.

Pontosan e problémakör ilyen időbeli messzeségbe visszanyúlása figyelmeztet arra, hogy nem épeszű ember, hanem ön- és közveszélyes, aki a történelmi példákat makacsul figyelmen kívül hagyva rögeszmésen hisz teljesen eltérő kultúrájú tömegek befogadhatóságában. Nem az egyes ember vallása, hanem a beözönlő tömegek teljes és kibékíthetetlen idegensége az, ami önvédelemre kell sarkalljon minden egészséges európai embert!

(Folytatjuk)